

ke. Det tror jeg også godt statsministeren vil indrømme, hvis han er helt ærlig, og det plejer han normalt at være. Så det kunne være sjovt, om den ærlighed også kunne komme til udtryk nu her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Poul Nødgaard blander jo æbler og pærer sammen nu. Beslutningen om at bygge et skuespilhus påvirker jo ikke på nogen som helst måde de rammer, der er til rådighed for vækst i den kommunale økonomi. Der vil jo i de kommende år være plads til, at der kan blive vækst på de centrale velfærdsområder, og det er i øvrigt rammer, som Dansk Folkeparti står bag. Så beslutningen om at bygge et skuespilhus har ingen betydning for vækstrammerne i kommunerne.

Kl. 13.15

Poul Nødgaard (DF):

Det kunne jo være, at de vækstrammer kunne have været lidt større, hvis ikke man havde opført et skuespilhus. Men jeg siger bare, at signalet til vores kommuner og amter ikke er let for statsministeren at forklare, altså at man går i gang med projektet at opføre dette skuespilhus, som alle ved at Danmark kunne klare sig ganske udmærket uden.

Jeg synes stadig væk, at statsministeren godt kunne bede sin kulturminister om at kalde de partier sammen og se, om ikke der var en mulighed for, at man kunne udskyde det projekt – det ville tjene landet og regeringens til ære.

Vi står også over for store, komplicerede finanslovforhandlinger, hvor Dansk Folkeparti formentlig også skal være en vigtig brik i spillet, og der synes jeg, at det ville være godt, at statsministeren lyttede lidt til, hvad der bliver sagt her.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, hr. Poul Nødgaard jo helt tydeligt prøver at spille på nu, er at spørge: Kunne Danmark ikke leve videre uden et nyt skuespilhus? Jo, det kunne Danmark da godt. Men sådan er det jo ofte, når man taler om investeringer på det kulturelle område, at hvis man lader være med at foretage de investeringer, så går livet da sikkert videre. Men spørgsmålet er, om det danske samfund og om dansk kultur ikke kommer til at mangle nogle vigtige aspekter, hvis vi hver gang siger: Vi vil ikke bruge penge på sådan noget, for livet kan

sagtens gå videre endda. Det er jo helt tydeligt det, hr. Poul Nødgaard her spiller på.

Men jeg må bare sige til hr. Poul Nødgaard, at den sag jo har været drøftet meget grundigt mellem forligspartierne, og der er ikke kommet nye oplysninger frem, heller ikke i det, hr. Poul Nødgaard siger i dag, der giver os anledning til at ændre i det forlig, vi i sin tid var med til at indgå med andre partier.

Formanden:

Hr. Thulesen Dahl som medspørger.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Regeringen har støttet af Dansk Folkeparti, haft den holdning til brugen af borgernes skattepenge, at man skulle være meget varsom med og meget kritisk med, hvordan man brugte dem, og at vi skulle se på, om vi fik nok, om vi fik det optimale ud af den enkelte skattekrone, og derfor har vi på en lang række områder inden for statens udgifter været igennem sådan et gennemsyn – et eftersyn, kan man sige – de seneste år for at se, om vi kunne få mere ud af de penge, vi bruger.

Så står vi her med en sag, hvor regeringen insisterer på fortsat at være med til at bygge et skuespilhus til minimum 700-800 mio. kr. plus en efterfølgende drift, som der, efter at operahuset er en kendsgerning og set i lyset af de ændringer, det medfører, er berettiget tvivl om overhovedet er nødvendige at bruge.

Så spørger vi statsministeren, hvis parti er et af forligspartierne: Vil statsministerens parti ikke tage initiativ til at få vurderet, om det overhovedet er nødvendigt at bruge de her penge, eller om vi ikke lige så godt kunne klare os uden – altså ikke bare en eller anden situation, der viser, om vi kunne undvære det, og så lever vi fint, nej, at vi *sagtens* kan klare os uden, og at vi derfor selvfølgelig ikke skal misbruge skatteydernes penge på den måde?

Og hvad er svaret fra statsministeren? Det er vel nærmest: Nej, det vil man ikke, men hvis andre af forligspartierne vil tage det op, så vil man gerne kigge på det. Det er da en mærkelig indstilling.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, det er da en meget fair opfattelse at have, at når man har en aftale, står man selvfølgelig ved den aftale.

Den her sag har jo været diskuteret mange gange, Dansk Folkeparti har i øvrigt også rejst